

Зустріч з віце-прем'єр-міністром України

Віце-прем'єр-міністр України С.Л.Тігіпко 3 грудня зустрівся зі студентами і викладачами нашого університету в Залі засідань Вченої ради НТУУ «КПІ». Слухачам його представив ректор нашого університету М.З.Згуровський. У своєму виступі віце-прем'єр стисло охарактеризував заходи, які приймає Уряд з метою подолання кризового стану економіки України. Йшлося, зокрема, про новий Податковий кодекс України і події навколо його прийняття, про проблеми Пенсійного фонду України і необхідність пенсійної реформи, про спрощення умов ведення бізнесу в Україні, зокрема, суттєво скорочується перелік видів діяльності, для яких необхідні ліцензії. Планується суттєво

скоротити і спростити процедури отримання всіх необхідних дозволів в будівельній галузі, що має знизити корупцію в галузі, сприяти приходу іноземних інвестицій в цю галузь і збільшити обсяги будівництва. Багатьом нашим студентам, викладачам і співробітникам було цікаво усвідомити, яку велику увагу Уряд приділяє розвитку ІТ-сектору України. Нині експорт програмного забезпечення з України сягає майже мільярда доларів (за цим показником Україна посідає п'яте місце у світі), і, на думку Віце-прем'єр-міністра може, при підтримці з боку держави, помітно зрости. Створена урядом України робоча група, до якої входять фахівці провідних українських ВНЗ (у тому числі і нашого університету), працює над комплексною Концепцією розвитку ІТ-сектору України, яка має охопити і підготовку фахівців, підви-

щення кваліфікації у цій сфері, і спрощення впровадження наукових розробок у виробництво. Після завершення виступу С.Л.Тігіпко відповів на запитання, які ставили слухачі. Найбільше запитань пролунало з уст студентів та аспірантів. Слід відзначити, що питання були, так би мовити, ділові, по суті, і віце-прем'єр відповідав на них по кілька хвилин. А на одне із запитань, що стосувалося захисту інтелектуальної власності, С.Л.Тігіпко відповів таким чином, що запропонував його авторці, підготувати і подати відповідні пропозиції до Уряду. Зустріч, безумовно, сприяла розумінню слухачами стратегії і дій Уряду, а молодим, дала безцінну інформацію для розуміння свого місця і своїх перспектив у сучасній Україні.

Інф. «КПІ»

Віце-прем'єр-міністр України С.Л.Тігіпко

Контури майбутнього у творах Фрідріха Енгельса

Таку назву мала міжнародна науково-практична конференція, присвячена 190-річчю з дня народження Фрідріха Енгельса, яка пройшла у нашому університеті 25-26 листопада 2010 року і збила понад 200 учасників з України, Росії, Білорусі, Казахстану, Англії. Через відомі історичні причини, особистість, діяльність, і теоретична спадщина Ф.Енгельса, як і К.Маркса, багато десятиліть сприймалися досить однобоко – переважно через призму політики. Одні політичні сили пристосовували його праці для обгрунтування певної політики, а інші – маючи на меті дискредитацію політичних опонентів, заперечували будь-яке наукове значення цих праць. Ці тенденції існують і сьогодні. 190-річчя з дня народження мислителя – гарний привід для того, щоб продовжити традицію наукового, об'єктивного вивчення наукової спадщини Фрідріха Енгельса. У тому, що у минулому внесок Ф.Енгельса у розвиток науки не був оцінений належною мірою, у певній мірі... винен він сам. Про це у вступному слові говорив декан ФСП завідувач кафедри філософії проф. Б.В.Новіков Енгельс сам завжди підкреслював геніальність свого друга Карла Маркса і говорив, що поруч з Марксом він був лише «другою скрипкою». Але той факт, що після смерті Маркса Енгельс продовжив і довів до завершення роботу над «Капіталом», говорить про те, що як мислитель він не поступався своєму другу. Інша справа, що за характером вони були досить несхожі. Енгельс відрізняв-

ся від Маркса властивістю дуже швидко вникати в суть справи і виділяти у ній головне. У їхньому творчому союзі з Марксом Енгельс все життя йшов попереду, ніби вказуючи шлях Марксу. Він написав статтю «До критики політичної економії», ознайомившись з якою, філософ Маркс став вивчати політекономію. У 25-річному віці Енгельс написав книгу «Становище робітничого класу в Англії», яка привернула увагу багатьох політиків до робітничого класу як рушійної сили майбутньої соціальної революції. Він консулював Маркса з арифметики, військової справи, звернув його увагу на ряд відкриттів у різноманітних галузях природознавства тощо. А ще він володів величезним потенціалом наукового передбачення. У 1887 році Енгельс писав: «Для Пруссії-Німеччини неможлива тепер вже ніяка інша війна, крім всесвітньої війни. Від 8 до 10 мільйонів солдат будуть душили один одного... Все закінчується загальним банкрутством, крах старих держав... – крах такий, що корони дюжинами валяються на вулицях, і не знаходиться нікого, щоб підняти ці корони». Ті, хто знають сьогодні про Першу світову війну, можуть тільки дивуватися, наскільки точно це передбачення справдилося через тридцять років! Теоретична спадщина Ф.Енгельса зачіпає дивовижно широке коло питань, тем, проблем. Філософія, протоісторія (походження людини), історія (від найдавнішої до сучасного йому XIX сторіччя), історія релігії, економічна наука,

техніка, військова справа, соціологія, фізика (теоретична механіка, термодинаміка, космологія), хімія, біологія, мовознавство, математика – ось далеко не повний перелік наук, щодо яких він залишив книги, статті, або висловив ідеї, на основі яких відповідні науки можна розвивати багато десятиліть, а може, й століть. І вдалося це Енгельсу зробити не тільки тому, що він характеризувався оперативністю мислення, вмінням схопити головне при розгляді будь-яких питань. Енгельс жив у епоху, коли у науці відбувалася велика революція – відмежування природничих і суспільних наук від філософії, яка понад дві тисячі років представляла всю науку, була єдиною теорією. Саме Енгельс знайшов відповідь на запитання, чим має бути філософія у той час, коли емпіричні природознавство і суспільствознавство стають теоретичними. Саме завдяки тому, що він знав те найцінніше, що надбала філософія за тисячоліття – метод пізнання, застосування якого веде дослідника до істини. – Енгельс у будь-якій науці міг пропонувати вирішення складних проблем, або визначати напрями пошуку цих рішень. І саме головному – вмінню адекватно, істинно мислити – може, – і повинен, – вчитися дослідник, що працює у будь-якій науці, вивчаючи праці Ф.Енгельса. Готуючи конференцію, організатори прагнули до того, щоб обговорення наукової спадщини Ф.Енгельса було якомога більш широким, універсальним та ґрунтовним. І це значною мірою вдалося. Тематика доповідей, що були представлені на конференцію, була надзвичайно різноманітною. Проблеми природознавства, етика Фейєрбаха, Енгельс і Росія, сутність любові, релігія, німецька класична філософія, категорія наукового закону, протестантська етика, емпірична соціологія, мистецтво, теорія держави, наукова діяльність, сутність сучасної світової системної кризи, проблема доведення аксіом у математиці, атеїзм, гуманізм абстрактний і конкретний, політична економія, наукова філософія, наука і техніка – цим та іншим питанням були присвячені виступи на пленарному і секційних засіданнях, круглих столах. Важко сказати, чи розпочнеться після конференції новий етап у розвитку тих наук, про які йшлося у доповідях. Але, безсумнівно, вона сприяла утвердженню наукової методології та наукового світогляду у різних науках.

В.Ігнатюк

На засіданні Вченої ради

Чергове засідання Вченої ради НТУУ «КПІ» відбулося 6 грудня 2010 р. На його початку головуєчий ректор НТУУ «КПІ» професор М.З.Згуровський привітав з ювілеєм завідувача кафедри систем автоматизованого проектування, д.т.н., професора А.І.Петренка, заступника директора з навчально-методичної роботи, к.т.н., доцента Т.В.Литвинову, завідувача кафедри технічної механіки, д.т.н., професора Ю.М.Данильченка. Після цього ректор нагородив почесними грамотами НТУУ «КПІ» співробітників університету за вагомий внесок у розвиток матеріальної бази університету та активну особисту участь у спорудженні стадіону. Грамоти отримали: головний інженер НТУУ «КПІ», начальник виробничо-експлуатаційного комбінату П.В.Ковальов, виконроб А.В.Броварник, начальник дільниці О.П.Гребенник і Ю.М.Богданов.

Після нагородження відбулось вручення дипломів Міністерства освіти і науки України переможцям Всеукраїнської студентської олімпіади у 2009 р. Далі були нагороджені почесними грамотами аспіранти за активну громадську роботу та участь у реалізації комплексної програми «Формування культури дозволя в студентському середовищі».

Першим питанням на порядку денного розглядалось «Затвердження правил прийому студентів в НТУУ «КПІ» у 2011 р.», доповідав перший проректор Ю.І.Якименко. Він звернув увагу на збільшення часу роботи приймальних комісій до одного місяця, задля розвантаження напливу вступників. Також, що є дуже важливим впровадження системи додаткових балів для абітурієнтів за участь в олімпіадах, і 20 додаткових балів для випускників факультету довузівської підготовки. Другим питанням порядку денного розглядалось «Інформація про стан експлуатації корпусів і ґуртожитків в університеті у зимовий період», доповідав проректор М.В.Печеник. Було відзначено, що загалом наш університет готовий до зимового періоду, щоправда, доповідач звернув увагу на досить значний вік теплових мереж і відповідно, необхідність їх заміни, а також звернув увагу на потребу у впровадженні енергозберігаючих технологій.

Наприкінці засідання було розглянуто конкурсні та поточні справи.

Інф. «КПІ»

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Наш гість – С.Л.Тігіпко

1 Міжнародні наукові конференції

2 НТУУ «КПІ» – EPAM Systems

Стажування у Швеції

2 Брати Касяненки: політ крізь морок часу

3 Студентська наука на ФЛ

4 Профком співробітників інформує

Олімпіада з української мови

Відкрито виставку

Соціальна служба проти СНІДу

Співробітництво з компанією EPAM Systems

Ю. Антонюк і М. Згуровський

19 жовтня 2010 р. відбулося відкриття спільних з компанією EPAM Systems навчальних та науково-дослідних лабораторій в ННК «Інститут прикладного системного аналізу» та на факультеті прикладної математики.

EPAM Systems – один з найбільших розробників програмного забезпечення та провідний гравець в галузі IT-консалтингу. Продукція компанії добре відома на світовому ринку, а серед її клієнтів такі гіганти, як Microsoft, Novell, Oracle, The Coca-Cola Company, Росенергоатом, Національний банк України та багато інших.

Під час урочистого відкриття ректор НТУУ «КПІ» М.Згуровський у своєму виступі наголосив, що співробітництво з компанією EPAM – важливий крок у налагодженні тісних взаємозв'язків з майбутніми роботодавцями. Нині в умовах жорсткої конкуренції на ринку праці випускники як ніколи зацікавлені не лише в отриманні якісної освіти, а й в набутті першого досвіду про-

фесійної діяльності ще під час навчання в університеті. Від EPAM Systems участь у відкритті лабораторій взяли Юрій Антонюк, директор компанії EPAM Systems в Україні, Павел Шагойко, директор з розвитку бізнесу EPAM Systems в країнах СНГ, Андрій Плещ, менеджер з розвитку бізнесу. Гості розповіли про мету співробітництва з НТУУ «КПІ» – це залучення до професійно-орієнтованого навчання та

роботи талановитих студентів, які в подальшому могли б успішно працювати в компанії. Для цього на базі щойно відкритих на ФПМ та ПІСА лабораторій проводяться безкоштовні курси з мови програмування Java та тестування програмного забезпечення. Під час курсів компанія буде приділяти до слухачів і, наприклад, деяким з них пощастить отримати роботу в EPAM Systems. До речі, навчатися на курсах можуть не лише студенти ПІСА та ФПМ, а й студенти інших факультетів, які успішно пройшли співбесіду у компанії.

Співпраця з компанією EPAM Systems дозволить нашим студентам поглибити свої знання в галузі програмної інженерії, набуття першого досвіду командної роботи та отримати можливість працевлаштування у провідній IT-компанії, якою є EPAM Systems.

За інф. ФПМ

На стажування у Швецію

Вітаємо переможців, які в рамках міжнародної програми з обміну студентами та викладачами «The Exchange Programme Linnaeus-Palme 2010-2011» отримали гранти на проходження стажування та написання дипломних магістерських робіт у Королівському технологічному інституті – КТН, Стокгольм, Швеція. Переможцями стали:

– Олена Мазевич – студентка ФАКС НТУУ «КПІ», гр. ВА-51 та МУФ, кафедра фінансів та кредиту, гр. ФПФ-61м. Тема: «Оцінка інвестиційної привабливості компанії Electrolux».

– Світлана Крижанівська – студентка МУФ, кафедра фінансів та кредиту, гр. ФП-61м. Тема: «Кредитна політика підприємства».

– Олена Гула – студентка МУФ, кафедра менеджменту та інновацій, гр. М-61м. Тема: «Формування стратегії конкурентного позиціонування шведської компанії на українському ринку енергозберігаючих технологій».

Протягом трьох місяців студенти матимуть можливість відвідувати лекції, практичні заняття, семінари та інші заходи разом зі студентами КТН, ознайомитися з діяльністю провідних шведських компаній та здійснити дослідження ринків згідно обраних тем.

Восени, у період з 6 по 29 жовтня 2010 року, професор Карл-Аксель

Енгдахль (Carl-Axel Engdahl) – координатор проекту з обміну викладачами між КТН та НТУУ «КПІ», знову відвідав наш університет та прочитав курс англійських лекцій з міжнародного промислового маркетингу – A1213V «International Industrial Marketing» та провів семінарські заняття для студентів факультету електроніки НТУУ «КПІ» та МУФ. Сертифікати, які підтверджують, що студенти прослухали відповідний курс отримали 7 студентів ФЕЛ, 43 студенти МУФ та 6 студентів другої вищої освіти МУФ. Бажаємо переможцям гідно представити нашу університету та відмінно пройти стажування!

Каріна Жуйкова, український координатор проекту

Брати Касяненко: політ крізь морок часу

Історія знає чимало родинних «дугів», які залишили яскравий слід у науці й техніці. Їм встановлено пам'ятники, їхні портрети друкуються на сторінках шкільних підручників, про них пишуть книжки і знімають кінофільми. І це правильно: людство має знати імена великих учасників і будівничих. Перелік їх достатньо великий. Відкривають його, напевно, Солунські брати – Святий рівноапостольний Кирило та Мефодій, просвітителі й віронавчителі, які подарували слов'янському світові власний алфавіт. Достойне місце у ньому займають і видатні німецькі фольклористи і філологи, більш відомі широкому загалові як упорядники збірок казок, брати Грім. Неповним він буде без «батьків» кінематографу французів братів Люм'єр. Ну і, звичайно, почесне місце в ньому належить американським авіаконструкторам, які першими здійснили в небо апарат, важчий за повітря, братам Райт... Однак не всі знають, що подібний родинний «колектив» був і в українській історії. Точніше, в історії українського авіабудування. На відміну від тих, кого ми щойно згадали, нині його мало хто пам'ятає. Пояснити це можна зловісною тінню репресій 30-х років минулого століття, що сягає наших днів і заважає розгледіти в українському минулому навіть знакові постаті. Тим важливіше повернути в контекст національної історії імена цих людей – для розвитку вітчизняної авіації вони зробили дуже багато. І не лише авіації.

Отже, брати Касяненки.

Корені

Історики науки і техніки, згадуючи час від часу прізвище братів Касяненків, до сьогодні найчастіше називають імена лише трьох із них – Андрія (1886 – 194?), Івана (1887 – 1942) та Євгена (1889 – 1938). Утім, був ще й Григорій (1891 – 193?), який також захоплювався авіацією і працював у галузі авіабудування. Походили брати з селянської родини, та це не завадило їм зайняти помітне місце в середовищі піонерів вітчизняної авіації, а згодом кожному окремо відіграти значну роль у становленні цілих галузей української економіки та освіти.

Нині невідомо точно, де саме народилися брати Касяненки. Їх часто вважають черкасами, бо саме в Черкасах вони

поверталися під час студентських вакансій і тут випробували перші свої конструкції. Насправді ж, родом вони з Київщини. Деякі дослідники вважають, що з села Іванків Переяславського повіту, який у XIX столітті входив до Полтавської губернії, а тепер територіально належить до Бориспільського району Київської області. За іншими відомостями – з містечка (тепер це селище міського типу, районний центр) Іванків – центру однойменного району на півночі тієї ж таки Київської області. До речі, саме поблизу районного центру Іванків до сьогодні розташоване урочище, яке місцеві жителі називають Касянівщиною – і земля ця, за переказами краснавиць, належала колись Іванові Касяненку – батькові майбутніх авіаконструкторів. Однак наприкінці XIX століття він свої ґрунти (чи то на Переяславщині, чи то на Поліссі) розпродав і разом з родиною переїхав до Черкас. Що стало причиною такого рішення нині також незрозуміло, але, судячи з

Іван Касяненко

усього, влаштувалася сім'я на новому місці непогано: усякому разі сини змогли закінчити Черкаську гімназію і продовжити навчання у Києві: Іван, Євген та Андрій у Київському імператора Олександра II політехнічному інституті, Григорій – в Університеті Святого Володимира.

Навчання і захоплення

Ще з гімназичних років братів об'єднувало захоплення авіацією. Цікавість до новонародженої справи була активною – хлопці не тільки вишуквали будь-які новини про польоти, «літунів», нові конструкції та рекорди, але й самі намагалися побудувати аероплан. Сучасники подекуди, що якось Євген Касяненко навіть надрукував в одній з київських газет оголошення такого змісту: «1000 крб. шукаю для побудови аероплана власної конструкції, той, хто позичить, матиме добрий зиск. С. Касяненко». І хоч якою б наївною не здавалася нині така завязтість, але до своєї мети брати йшли наполегливо і впевнено. А для отримання фундаменту для її здійснення один за одним Андрій, Іван та Євген Касяненки вступили до Київського політехнічного

інституту – Андрій та Євген на механічне відділення, а Іван – на тільки-но створене тоді електротехнічне. Вибір вишу для подальшого навчання був зовсім не випадковим: відомо було, що саме в Київському політехнічному інституті зібрані ентузіасти літання, які з самого початку його заснування виступали за відкриття першого в країні відділення повітроплавання. І хоча відкрити таке відділення не вдалося, на початку 1906 року при Механічному гуртку КПІ була організована окрема Повітроплавальна секція.

Першим її почесним головою став молодий, але вже достатньо відомий в середовищі науковців професор інститутської кафедри опору матеріалів Степан Прокіпович Тимошенко. Втім, невдовзі його змінив на цій посаді професор механіки Микола Борисович Делоне (додамо, що він став беззмінним головою на весь період подальшого існування секції, а згодом гуртка). Віде-головаю секції було обрано

студента механічного відділення Вікторина Боброва (пізніше визнаного авіаційного фахівця, організатора і першого директора Київського авіаційного заводу, ректора КПІ і організатора в ньому авіаційної спеціалізації, першого декана літакобудівного факультету МАІ й автора численних праць з технології авіабудування).

У 1908 році Повітроплавальна секція отримала статус гуртка, в якому, у свою чергу, було організовано чотири відділи: аеропланів, гелікоптерів, орнітоптерів і двигунів. Установче засідання новоствореного гуртка пройшло під головуванням Андрія Касяненка. Понад те, брати Касяненки і в подальшому відігравали в роботі цього колективу настільки помітну роль, що двом із них їхні колеги-гуртківці довірили очолити відділення: Андрій став головою відділення гелікоптерів, Євген – аеропланів.

Невдовзі гурток поповнився новими ентузіастами авіації. Їхня кількість значно збільшилася у 1908 році – після приїзду до Києва професора М.С.Жуковсь-

кого, який прочитав в Купецькому зібранні лекцію про розвиток і перспективи повітроплавання та авіації. Лекція знайомила киян з досягненнями Шанюта, братів Райт, Сантос-Дюмона, Фармана, Вуззена і супроводжувалася «кінематографічною демонстрацією». Вона викликала таку цікавість киян, що було прийнято рішення повторити її. Утім, через хворобу Жуковського замістити його довелося професору Делоне. Друга лекція відбулася у Великій фізичній аудиторії Київської політехніки, причому зібрала масу публіки: достатньо сказати, що трамваї, які прямували до інституту, бралися штурмом, а сама аудиторія не вмістила і половини бажаючих.

Тож дуже скоро гурток налічував близько 200 членів. А наприкінці жовтня 1909 року на базі Повітроплавального гуртка КПІ було утворено і Київське товариство повітроплавання (КТП). При КТП працювали науково-технічний і спортивний комітети, а за деякий час тут почали на громадських засадах готувати пілотів-аматорів і механіків. Понад те, Товариство спромоглося збудувати навіть власний аеродром на тодішній околиці Києва Куренівці. Передбачалося, що діяльність КТП поширюватиметься на всю територію півдня Російської імперії, окрім Одеси, де вже був власний аероклуб, і Харкова, де дислокувалося відділення 7-го Повітроплавального відділення Російського технічного товариства.

Проте і інститутський гурток своєї діяльності не припинив. Щотижня його членам читалося по дві лекції або заслуховувалося по дві їхні доповіді. Серед найактивніших доповідачів були і брати Касяненки.

У 1909/1910 навчальному році М.Делоне в КПІ почав читати для студентів необов'язковий (сьогодні сказали б, факультативний) курс лекцій з основ повітроплавання, не отримуючи за це, до речі, жодної копійки. Успіх цих лекцій був настільки великим, що Миколу Борисовича постійно запрошували прочитати бодай оглядові лекції з питань повітроплавання до інших ВНЗ та міст. Географія цих лекцій була надзвичайно широкою і свідчила про величезну цікавість людей до справи підкорення повітря – Москва, Орел, Вільно, Катеринослав, Харків, Полтава, Бердичів, Проскурів, Умань, Єлісаветград. Ще одним з напрямків діяльності гуртка стала органі-

У центрі уваги – підприємництво

Міжнародна науково-практична конференція (вже дев'ята) пройшла на базі кафедри економіки і підприємництва НТУУ «КПІ» 24 листопада 2010 року. Її темою було обрано «Розвиток підприємництва як фактор росту національної економіки». Інтерес до даної проблематики виявили багато вчених та студентів; підготовлений до пленарного засідання збірник включав біля 260 тез.

Робота конференції проводилась за двома напрямками: «Проблеми розвитку підприємництва в Україні» та «Сучасні проблеми національної економіки».

Під час конференції студенти та визнані вчені мали можливість обмінятися не лише науковою інформацією, а й практичними навичками вирішення поставлених перед учасниками проблем.

У конференції взяло участь близько 190 студентів ФММ, з них 68 – власне кафедри економіки і підприємництва, яку очолює професор, к.е.н. П.В.Круш. Активну участь в ній взяли студенти з технічних факультетів та з інших навчальних закладів України і світу (БНТУ, Університет штату Мен (США), Вища школа промощі м. Варшава, НАУ, ВНАУ, КНЕУ, ДНУ ім. О.Гончара, МНТУ ім. Ю.Бугая, ЧНУ ім. Б.Хмельницького та ін.).

Виступи учасників конференції викликали великий інтерес та активне обговорення, їх доповіді були дуже цікавими та актуальними. Маємо надію, що в наступному році конференція буде не менш цікавою.

В.В.Ткачук

зація музею з авіаційним відділом і збирання коштів на спорудження в Київському політехнічному інституті аеродинамічної труби для забезпечення можливості експериментальної роботи в галузі повітроплавання. До того ж, студенти і викладачі створили спеціалізовану авіаційну бібліотеку з правом брати книжки додому. Декілька видань були перекладом з іноземних мов гуртківцями і надруковані коштом пожертвувань. Була серед цих книжок і робота німецького автора Олександра Сее «Ширяючий політ», переклад якої зробив Євген Касяненко.

Однак, лише теоретичні студії гуртківців аж ніяк не задовольняли. Молоді й енергійні студенти прагнули не тільки знайомитися з досягненнями інших, але й творити самим. І, певна річ, літати! Тому багато хто взявся за креслярське приладдя та інструменти, щоб самостійно будувати планери, аероплани й дирижаблі. Для оцінювання їхніх проектів і готових конструкцій при Повітроплавальному гуртку було організовано постійнодіючу експертну комісію, до складу якої увійшли професори і викладачі КПІ та найбільш підготовлені студенти. Щоправда, більшості з новоспечених авіабудівників елементарно бракувало коштів, тому невдовзі вони почали об'єднуватися в невеличкі конструкторські колективи. Точніше – у конструкторсько-виробничі, бо автори проектів втілювали їх у життя власноруч. Кожний в них знаходив собі роботу до душі і під силу, тим більше, що більшість гуртківців вважали за велике щастя якщо не створити аероплан з чистого аркуша, то хоча б бути причетними до його спорудження.

Цілком природно, що й брати Касяненки також узялися за проектування і спорудження літальних апаратів. Їхній родинний колектив спромігся з 1910 по 1921 рік побудувати шість літаків власної конструкції, які мали доволі непогані характеристики. В кожному з цих апаратів були реалізовані піонерські, як на той час, ідеї. Це були дійсно непересічні конструкції, про що свідчить хоча б те, що вони не загубилися поміж проектами їхніх відомих колег – Федора Терещенка, Дмитра Григоровича, Гіорія Сікорського та інших.

Перші конструкції

Перший літак братів Касяненків був збудований і випробу-

Науково-практична діяльність студентів ФЛ

Відносно молодий факультет лінгвістики (ФЛ), який минулого року відсвяткував своє 15-річчя, займає належне місце серед майже 30-ти факультетів та інститутів НТУУ «КПІ».

Результати плідної та злагодженої роботи нашого педагогічного колективу – це, насамперед, ціла плеяда випускників, які залишилися працювати на ФЛ і успішно викладають іноземні мови студентам університету. Всі вони є молодими науковцями-аспірантами та пошукачами. Серед найуспішніших є вже і «свої» кандидати педагогічних та філологічних наук. І цей процес бурхливо набирає обертів зважаючи на те, що з минулого року ФЛ має свою магістратуру та аспірантуру з підготовки фахівців зі спеціальностей 10.02.04 – германські мови та 13.00.02 – теорія та методика навчання: германські мови.

Зрозуміло, тут можна говорити про налагоджений на ФЛ процес заохочення студентської молоді до науково-практичної діяльності протягом навчання. Наприклад, на кафедрі теорії практики і перекладу англійської мови (ТПП англ. мови) започатковано проведення щорічних студентських науково-практичних конференцій для студентів 3-х та 4-х курсів, на яких відбуваються виступи студентів та обговорення їх курсових робіт. До цих виступів залучені всі студенти ФЛ, що дає їм можливість випробувати сили у своєрідному публічному захисті перших науково-практичних здобутків і готує їх до важливого майбутнього захисту дипломних робіт уже на 5-му курсі.

На щорічній студентській науково-практичній конференції, організованій кафедрою ТПП англ. мови, студент-магістри та спеціалісти 5-го курсу ФЛ представляють результати своїх наукових досліджень. Крім цього, студенти факультету беруть активну участь у щорічних англо-німецько-французьких студентських конферен-

ціях, які проводять кафедри іноземних мов технічного спрямування нашого факультету в межах НТУУ «КПІ» для студентів технічних факультетів. Особливо цінним у цих заходах є те, що всі вони в основному проводяться із залученням трьох іноземних мов (англійська, німецька та французька), спеціалістів-перекладачів з яких і готує ФЛ. За кожну доповідь студента, що подається однією з цих іноземних мов, відповідає викладач-керівник науково-практичної роботи, прізвище якого обов'язково наводиться в програмі конференції.

Чим раніше залучити студентів до творчої співпраці, тим активнішим буде все їх 5-річне студентське життя в університеті. І цілком очевидно, що цей процес належно починати вже з першого року навчання.

Цікаву ініціативу виявили цього навчального року викладачі кафедри ТПП англ. мови, які силами саме першокурсників організували 1 листопада 2010 року і успішно провели на ФЛ першу англійськомовну науково-практичну студентську конференцію «Наша Alma Mater – НТУУ «КПІ»». На конференції були представлені цікаві доповіді про історію та сьогодення НТУУ «КПІ», науково-дослідницьке життя студентства в університетському містечку: в аудиторіях та лабораторіях під час занять, у гуртожитку, в бібліотеці, на спортивних майданчиках та на відпочинку. Не обійшли увагою, звичайно, і рідний ФЛ – його історію і будні сьогодення, долі кращих випускників, роботу театральної студії і випуск щорічного альманаху творчості студентів.

Усі 30 студентів-першокурсників, що вправно і вдало представили свої доповіді англійською мовою з використанням програми Microsoft PowerPoint, заохочені грамотами ФЛ та грошовими винагородами. Запрошені на конференцію студенти технічних факультетів отримали чудову нагоду прослухати доповіді англійською мо-

вою і побачити на екрані основні викладки. Корисний досвід та позитивні враження дозволяють планувати проведення наступного навчального року подібної (вже щорічної) конференції в межах ФЛ трьома робочими мовами (англійська, німецька, французька) з активним залученням студентів-першокурсників усіх технічних факультетів. Це, з одного боку, дасть можливість першокурсникам ближче ознайомитись з історією та сьогоденням своєї Alma Mater – НТУУ «КПІ», а з другого – активізує використання іноземних мов, що вивчаються в університеті.

Крім цієї конференції, кафедра ТПП англ. мови планує проведення своєрідної олімпіади-диктанту з англійської мови серед студентів-першокурсників, які вивчають англійську мову як основну, із залученням студентів, для яких англійська мова є другою іноземною мовою. Проведення олімпіади заплановано на грудень 2010 року перед першою сесією студентів-першокурсників (перший тур проходить в кожній з 8-ми мовних підгруп одночасно, другий тур проводиться серед переможців першого туру). Заохочення студентів полегатиме в тому, що переможці цієї олімпіади отримають певні пільги – додаткові бали до іспиту з англійської мови.

Третій, запланований уже на другий семестр, захід для першокурсників – це проведення фонетичного конкурсу з англійської мови, де буде визначено студентів з найкращою вимовою при читанні англійської прози та поезії. Цей конкурс ознаменує за-

вершення вступного фонетичного курсу для майбутніх перекладачів, що чомусь несправедливо поки ще офіційно не включений як окремих курс до програми навчання, проте апробований цього року на практичних заняттях з англійської мови в 4-х групах на першому курсі ФЛ з ініціативи провідних фонетистів кафедри: зав. кафедри ТПП англ. мови професора А.А.Калити та доцента Л.І.Тараненко. Передували впровадженню цього пілотного вступного фонетичного курсу семінари-тренінги для викла-

дачів першого курсу кафедри ТПП англійської мови, організовані і проведені доцентом Л.І.Тараненко.

Таким чином, уже на першому курсі студенти ФЛ активно залучені до науково-практичної діяльності в різноманітних цікавих формах з фахових дисциплін. Звичайно, крім участі в науково-практичних заходах у межах ФЛ, наші студенти є активними учасниками науково-практичної діяльності студентської спільноти всього НТУУ «КПІ» та міжвузівських і навіть міжнародних заходів.

*Н.М.Присяжнюк, ст. викл.,
Н.В.Ковальська, ст. викл.*

Міжнародна конференція

«Прагнути кращого і не зупинитись на досягнутому» – під таким девізом уже шостий рік поспіль ПБФ спільно з ФММ проводять науково-практичну конференцію «Ефективність інженерних рішень у приладобудуванні».

У 2005 році, коли проходила перша конференція, її учасниками були лише студенти нашого університету. Та з кожним роком зростає кількість бажаючих взяти участь у роботі конференції як з КПІ, так і з інших університетів.

24 листопада 2010 року в залі засідань Вченої ради НТУУ «КПІ» відбулася VI Науково-практична конференція студентів, аспірантів та молодих учених «Ефективність інженерних рішень у приладобудуванні». В її роботі взяли участь близько ста учасників, які представили вісімдесят доповідей, у тому числі студенти Івано-Франківського національного університету нафти і газу, студенти з Білорусії та з Німеччини.

Розвиток даної конференції від загальноуніверситетської до міжнародної засвідчує, як гармонійно можуть бути поєднані два широкі напрями науки: приладобудування та економіка.

Організаційний комітет дякує керівникам ПБФ та ФММ за підтримку в проведенні конференції. А також усім, хто брав участь у її роботі.

Чекаємо на зустріч наступного року!

*Д.Крепак, В.Клімашевська,
магістри ПБФ*

ваний у серпні 1910 року. Він став третім спроектованим і побудованим в Україні літаком, який зміг відірватися від землі. Зауважимо, що не всі молоді конструктори спромоглися тоді досягти такого успіху – далеко не кожна нова конструкція долала земне тяжіння.

Рік 1910 взагалі був для київських шанувальників авіації особливим. У квітні відомий усім Російській імперії вело- і мотогощик, який став авіатором, Сергій Уточкін саме з Києва розпочав велике турне по містах країни з демонстрацією польотів на аероплані «Фарман». Ці перші польоти над Києвом мали величезний успіх. На два дні – 21 і 25 квітня, – в які тривали виступи Уточкіна, Сирецьке скакове поле (тобто іподором Київського заохочувального скакового товариства, який був розташований неподалік від Київського політехнічного інституту) стало головним місцем паломництва киян незалежно від їх віку, статі та майнового стану.

Лише за місяць, 23 травня (5 червня за новим стилем) від тієї ж таки доріжки Сирецького поля відірвався ще один літак – на цей раз перший літак вітчизняної конструкції. Спроекував, спорудив і випробував його виконувач обов'язків екстраординарного професора по кафедрі будівельного мистецтва Київського політехнічного інституту князь Олександр Кудашев.

Ще за два тижні, 3 червня (16 червня за новим стилем) на Куренівському полі в Києві у присутності спортивних комісарів Київського товариства повітроплавання вдалі політ тривалістю 12 секунд здійснив моноплан БІС-2 конструкції студентів-політехніків Федора Білінкіна, Василя Йордана і Ігоря Сікорського. Пілотував літак Ігор Сікорський.

І наприкінці серпня – в небі ще один літак київської розробки! Шоправда, не в київському. Свого першого аероплана брати Касяненки склали під час літніх ваканцій у Черкасах. Тут власними заощадженнями допоміг їм батько, який побачив, що синівське захоплення авіацією – це серйозно. Літак, біплан за схемою, був збудований з бамбука, дерева і полотна. Двигун – французький 15-сильний «Анзани» – був установлений позаду піло-

та за штовхальною схемою, руль висоти – перед пілотом, рулі напрямлення – на хвостовій фермі. Перед пілотом нижче його сидіння був встановлений кошик з коліщатами для запобігання капотуванню.

Довгоочікувані випробування відбулися 31 серпня. Оскільки ніхто з братів спеціально літальній справі не навчався і мав про це лише деяке теоретичне уявлення, питання про те, хто першим здійснить апарат у небо, вирішили жеребкуванням. Летіти випало Євгенові. Перший політ пройшов цілком вдало. Після не дуже далекого пробігу літак плавнов відірвався від землі, піднявся на висоту 3 метри і пролетів кілька десятків метрів, протримавшись у повітрі 4 секунди. Але під час одного з наступних політ, не маючи достатнього досвіду управління, трохи відхилив інстинктивно кермо, через що апарат різко нахилився. Щоби зберегти рівновагу, Євгенові довелося віддати руль і негайно

посадити аероплан. Посадка вийшла жорсткою – апарат був пошкоджений, а новоспечений пілот зламав ногу. Утім, головне було досягнуто – аероплан здійснив в повітрі!

У наступній конструкції братів – аероплані «Касяненко-Ібіс» – розвивалися ідеї, вже реалізовані в першому їхньому літаку. Проте хвостова ферма і оперення вже були зроблені так, як у «Фармана-VI», а переднього керма висоти взагалі не було. На верхньому крилі з'явилися елерони. Літак був випробуваний у Черкасах 1911 року, але помітних переваг перед його прототипом не продемонстрував.

А от «Касяненко-3» став утіленням цілком нових ідей і задумів. Це був біплан з вузьким тригранним фюзеляжем і двигуном «Ерлікон», який через ланцюгові передачі обертав не один, а два гвинти – один тягнучий, другий – штовхальний. Але головною особливістю аероплана стала коробка крил, яка під час польоту могла змінювати кут встановлення для досягнення поперечного управління літаком без елеронів і гошування, себто перекошування. Точніше, центральна частина коробки розмахом у 1,5 метра була встановлена нерухомо, а

бокові напівкоробки могли змінювати кут встановлення шляхом обертання крил навколо передніх лонжеронів.

Слід зазначити, що вперше про можливість такого способу використання площин літака почули члени Повітроплавального гуртка КПІ у листопаді 1911 року. З доповіддю про «оживлені крила» виступив перед ними Євген Касяненко. Невдовзі разом з братами він, як ми вже казали, спробував реалізувати її на практиці. Будувалася цей аероплан в Петербурзі спеціально до конкурсу 1912 року, але під час випробувань 28 жовтня зазнав аварії, причому такої, що відновлювати його брати вже не стали.

«Оживлені крила»

Ідею щодо управління літаком за допомогою зміни кута розташування крил відносно фюзеляжу брати Касяненки виношували не один рік і намагалися втілити її в життя ще в кількох своїх конструкціях. Але навіть серед дослідників історії авіації мало хто знає, що вона безпосередньо пов'язана з реалізацією задумів про управління польотом апаратів важчих за повітря, над якими працював і видатний льотчик та теоретик авіації Петро Миколайович Нестеров.

Про теоретичні напрацювання людини, чий іменем названа одна з найефектніших фігур вищого пілотажу, сьогоденні взагалі рідко згадують. А даремно. Адже коли б не був Нестеров вдумливим дослідником і ретельно не оброблював своїх дій у повітрі, чи вдалося б йому першим у світі зробити в 1913 році «мертву петлю»? Чи зміг би він розробити методику її здійснення для інших пілотів? Чи спромігся б запропонувати прийоми повітряного бою, які використовуються у військовій авіації дотепер? Напевно, що ні. А були ж у Нестерова й конструкторські розробки, про які, на жаль, взагалі мало хто пам'ятає. І реалізувалися вони в Києві, де з 1913 року до самого початку Першої світової війни проходив службу спочатку поручик, а згодом штабс-капітан Нестеров.

Як людина, яка не просто «тягнула» армійське ярмо, а захоплено займалася улюбленою справою, Нестеров практично зразу після прибуття до Києва вступив до Київського товариства повітроплавання і брав активну участь у його діяльності. Там відбулася і його знайомство з братами Касяненками, при-

чому з Євгеном він, судячи з усього, навіть потоваришував. І саме Євгенові Касяненку історики науки і техніки завдячують тим, що технічні ідеї Нестерова дійшли до наших днів. Він ретельно занотовував виступи свого видатного товариша перед членами Київського товариства повітроплавання, найгрудновітнішим з яких стала доповідь про стан і перспективи розвитку авіації, виголошена на засіданні 12 квітня 1914 року.

Одним з проєктів, над яким Петро Нестеров працював кілька останніх років свого життя, була конструкція літака з системою управління, що повинна була забезпечувати стійку рівновагу під час зльоту, посадок і різноманітних режимів його польоту та маневрів. Головним робочим органом цієї системи мали стати крила, які за допомогою ексцентриків могли змінювати кут встановлення. Це фактично – та ж сама ідея «оживлених крил», над якою працювали Касяненки! Тож видається очевидним, що роботу над

втіленням у життя таких принципів Нестеров і Касяненки проводили паралельно, але на різних конструкціях. Нестеров уперше облітав такий апарат на початку 1914 року (він був споруджений на базі його старого «Ньюпора-IV»), хоча працювати над теоретичним обґрунтуванням створення подібної конструкції він розпочав практично від часів свого приходу в авіацію. Касяненки ж, як уже було сказано, оприлюднили і спробували реалізувати цю ідею в 1911 році і, починаючи зі своєї третьої за ліком машини, послідовно будували свої апарати з урахуванням використання «оживлених крил». Принагідно зауважимо, що, поза сумнівом, жодних суперечок між Петром Миколайовичем Нестеровим і Касяненками про пріоритет щодо цієї ідеї ніколи не виникало, про що, зокрема, свідчить і той факт, що четверту конструкцію київських братів-політехніків – легкий аероплан «Касяненко №4», побудований у 1913 році під двигун «Анзани» в 15 кінських сил, здійняв у повітря саме Нестеров.

Про цей невеличкий літачок варто згадати окремо. По-перше, на відміну від

попередніх касяненкових конструкцій, це був моноплан. А по-друге, і це є головним, «Касяненко №4» був авіацією, тобто надлегким спортивним літаком, який, втім, міг використовуватися і для навчання та інших цілей. Недарма ж другою, неофіційною, його назвою була назва «повітряна мотоциклетка». Додамо: це була перша в історії вітчизняної авіації авіетка.

Про вигідність використання подібних малопотужних і дешевих літаків Касяненки говорили і писали неодноразово. Вперше доповідь на цю тему зробив Євген Касяненко 13 грудня 1912 року на засіданні Повітроплавального гуртка КПІ, а потім ще й повторив її 3 січня 1913 року на засіданні Харківського відділення Російського технічного товариства. Тож поява «повітряної мотоциклетки» була зовсім не випадковою, тим більше, що і двигун був у наявності – той, який використовувався на першій машині Касяненків. Аероплан без горизонтального стабілізатора, з вузьким чотиригранним фюзеляжем, дволонжеронними прямокутними в плані крилами, що могли змінювати кут свого встановлення, вийшов напроцьом легким (вага порожнього літака – 175 кілограмів) і достатньо досконалим за аеродинамічними якостями. Випробував його на Куренівському літoviщі на початку вересня 1913 року, як уже було сказано вище, Петро Нестеров. Завдяки схемі й конструктивним особливостям літальні якості апарату, як вважають фахівці, могли б бути достатньо високими, але через замалий запас потужності двигуна він хоча і міг літати, але на висоті не більшій 30 метрів, дистанцію розбігу при цьому мав явно занадто велику та ще й при невисокій швидкості (до 60 км/год), що було недостатнім хіба що для тихої погоди... Зауважимо, що цей літачок ще багато років по тому експонувався в музеї КПІ.

Принагідно слід додати, що всі свої конструкції брати втілювали в життя власним коштом. Задля цього вони навіть розпродали ділянки батьківської землі на Черкащині і, врешті-решт, залишилися без копійчини. За невчасну сплату за навчання і пропуски занять їм загрожувало відрахування з інституту. Щоб якось виплатитися зі скрути, брати поступили до майстерень КПІ й деякий час виконували слюсарні і столярні роботи – тут стали у пригоді навички, набуті під час будівництва власних аеропланів.

*(Далі буде)
Михайло Зуровський,
ректор НТУУ «КПІ», академік*

Андрій Касяненко

Євген Касяненко

І ФІЗИКИ, І ЛІРИКИ...

Цікавою і численною видалася олімпіада з української мови у цьому році: зібралось 75 небайдужих до українського слова як з гуманітарних факультетів, так і з

Надія Кравченко

технічних, як то кажуть: і фізики, і лірики. Студенти склали "тест на українськість", виявляючи свої знання у багатьох аспектах: у використанні фразеологічних одиниць, умінні правильно наголошувати слова, перекладати, орієнтуватися у світі сучасних запозичень і навіть віршувати.

Поетична спроба, правду сказати, не всім вдалася, проте охочих поримувати виявилось чимало. Учасникам пропонувалося скласти чотиривірш за поданим початком – відомими словами Максима Рильського про мову, і ось які переспівання рядків ми одержали:

Не бійтесь заглядати у словник
Бо мови ближче рідної немає,
В серцях усіх вона живе і палає,
І буде сяяти не рік, а вік.
(Є.Величко, ФТІ);

Не бійтесь заглядати у словник
Це цінне надбання народу,
Ви мову доглядайте, як квітник,
Не кидайте сміття у чисту воду.
(В.Іваниця, ФЕА)

Перехопилася темою і В.Нікітіна (ФЛ), у якої, на думку оргкомітету, поезія дійсно заграла образами:
Не бійтесь заглядати у словник,
Народу міць і мудрість вся – у ньому,
Знай: досвід пращур –
найліпший помічник,
Цінуй, люби це надбання вагоме.
Словник проти мовчання й скutih форм,
Творець і захист ідеальних стилів,
Це не зібрання беззмістовних форм,
Заклятий ворог мовного безсилля.
Тож не лінуйся і зазираай щоранку,
Черпай нові багатства на щодень,
І мовлення твоє, немов зраділа бранка,
Розквітне щирим гомоном пісень.

Переможцями олімпіади стали – Надія Кравченко (ФЛ) та Максим Чіпак (ФТІ). "Срібло" у двох майбутніх перекладачів – студенток 2-го курсу ФЛ – А.Артюх та В.Строкань, "бронзу" поділили Ю.Белік (ФСГ), А.Прибильський (ІТС) та В.Гавриленко (ФЛ). Вітаємо і зичимо успіхів у навчанні!

Хочемо познайомити читачів з нашими переможцями.
Надія Кравченко, неодноразова учасниця предметних олімпіад у школі, приїхала

до Києва на навчання з Черкас, займається туризмом та вітрильним спортом, обожнює мандрівки, знайомства з цікавими людьми, мріє про багато що, але найважливіше –

Максим Чіпак

скласти добре першу в житті сесію. На запитання, чи має вона життєвий девіз, відповіла по-англійськи – Harder, better, faster, stronger! – складніше, краще, швидше, сильніше!
Максим Чіпак, волинянин, здобув освіту в рідному Луцьку, одна мрія його вже здійснилася – став студентом НТУУ "КПІ". До цього часу ніколи не брав участі в олімпіадах з української мови, проте завжди цікавився філологією, у вільний час пише вірші. Займається баскетболом, багато часу проводить зі своїми друзями. Ніколи не спиняється на досягнутому – ось його життєве кредо. У майбутньому Максим прагне стати не лише гарним фахівцем у своїй сфері, а насамперед – справжньою особистістю, про яку Андрій Малишко колись сказав: "Ми – це не безліч стандартних "Я", а безліч всесвітніх різних".

А.Ф.Нечипоренко,
член оргкомітету

Краса рідного краю

9 грудня 2010 року в картинній галереї ФСП ім. Веніаміна Кушніра, за сприяння Музею шістдесятництва (директор – Микола Плахотнюк), відкрилася виставка акварелей Ігоря Голобуцького.

За освітою він – економіст, кандидат наук, багато років працював у науково-дослідних інститутах Києва. Будучи палким прихильником української історії та культури, І.В.Голобуцький у 1960-ті

Зліва направо: М. Плахотнюк,
І. Голобуцький, В. Перевальський

роки активно включається у вир патріотичного руху шістдесятників, стає учасником етнографічного хору «Жайворонок», за що зазнає переслідувань з боку влади. З середини 1980-х, вже у складі славнозвісного хору «Гомін», мовою народної пісні несе в народ ідеї національного відродження. Ігор Голобуцький – ветеран Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т.Шевченка, неодноразово обирався до його керівних органів. Ігор Володимирович свого часу мріяв стати професійним художником, навчався у вечірній художній школі, у художніх студіях (керівники – П.В.Жаров, В.І.Забашта, П.І.Грачов). Потім багато років дружив з художником Олександром Семенком, який став його наставником і побратимом, допоміг досконалим оволодіти складною технікою акварелі.

Подорожуючи рідним краєм, художник відтворює запевні куточки України. Ігор Голобуцький у всьому бачить красу, співпереживає їй, з хвилюванням переносить у свої роботи. Акварелі Ігоря Голобуцького теплі, прості і щирі, як народна пісня, в яку так залюблений автор.

І.Голобуцький був учасником колективної виставки акварельних творів «З Україною в серці», яка проходила в Національному художньому музеї України (1995). Мав він також кілька персональних виставок, зокрема в Музеї гетьманства (2000), Національній бібліотеці України ім. В.Вернадського (2003), Українському фонді культури (2006), Парламентській бібліотеці (2006).

На урочистому відкритті виставки виступив народний художник України Василь Перевальський. Він як фахівець дав високу оцінку майстерності Ігоря Голобуцького і порадив молоді йти за покликком своєї душі, творити прекрасне.

М.Петренко

Сьогодні ми чуємо багато інформації про СНІД, проте вона не завжди є правильною. Так, наприклад, існує міф про те, що це зовсім не хвороба, а хитромудрий спосіб наживання фармацевтичних компаній. Але якщо ви хочете зберегти власне здоров'я, потрібно дослухатися лише до порад спеціалістів.

Кваліфіковані відповіді на свої питання можна отримати, зателефонувавши на Національну лінію телефону довіри з проблем ВІЛ/СНІД 0-800-500-451. Відповіді на типові запитання можна переглянути на сайті телефону довіри <http://helpme.com.ua>. Студенти КПІ інформацію про цю хворобу можуть отримати, звернувшись до Студентської соціальної служби, що знаходиться за адресою: вул. Борщагівська, 144 (гуртожиток №20).

До Всесвітнього дня боротьби зі СНІДом (1 грудня) Студентська соціальна служба проводить марафон, який має три складові: волонтерство, творчі змагання та можливість здати тест на ВІЛ.

Цьогоріч у марафоні, який стартував 30 листопада, взяли участь 11 команд по п'ять

Соціальна служба проти СНІДу

осіб від різних факультетів та гуртожитків. Для цих команд проводилися спеціальні тренінги стосовно роботи в команді та профілактики ВІЛ/СНІДу. Протягом тижня вони змагались між собою: роздавали інформаційні буклети, робили стінники «Здоров'я – це...», збирали підписи на користь здорового способу життя, знімали відеоінтерв'ю «Як ти підтримуєш здоровий спосіб життя?» та фільми-звіти про виконану роботу.

У перший день марафону кожен охочий міг пройти безкоштовний експрес-тест на ВІЛ, результати якого стають відомі вже через 15 хвилин. Свій ВІЛ-статус перевірили 93 особи.

До речі, за період попередніх марафонів з 2007 по 2009 рік, за словами керівника Студентської соціальної служби Олени Шаповалової, такий аналіз зробило близько трьох тисяч студентів КПІ. Серед них, на щастя, не було виявлено жодного інфікованого.

Фінал творчих змагань відбувся 7 грудня в Малому залі ЦКМ, де зібрались команди-

учасниці, вболівальники та журі під головуванням Р.І.Пашова.

Глядачі переглянули відеоінтерв'ю та кліпи команд «Копейка» (ТЕФ), «СНІД off» (ФЕА), «ГРОМ» (ФСГ), «Пятнашка» (ФЛ), «Discovery» (ФМФ), «Active life» (ИФФ), «Style's» (ФЕА) та «Інцидент» (ФСГ). Зауважимо, що дві команди – «Active life» та «ГРОМ» представили обидва кіножанри. На сайті student.kpi.ua заздалегідь проводилось голосування за найкращий відеоматеріал. Переможцем визнали кліп команди «Active life» (ИФФ), який сподобався 163 інтернет-користувачам.

Ця ж команда отримала першість у номінації «Вибір глядачів» за результатами підрахунку бюлетенів, що отримали всі присутні в залі.

Журі теж визнало кращою команду «Active life». Друге і третє місця посіли «ГРОМ» та «Пятнашка».

Катерина Василенкова,
студентка III курсу ВПІ

Засідання профкому співробітників

Чергове засідання профспілкового комітету співробітників НТУУ «КПІ» відбулося 23 листопада в залі засідань Вченої ради. Розглядалися питання про результати роботи VII з'їзду Профспілки працівників освіти і науки України (доповідач – В.І.Молчанов); про організацію інформаційного забезпечення діяльності профспілкових бюро підрозділів (доповідач – М.О.Безуглий); про вступ профспілкової організації співробітників НТУУ «КПІ» до Євразійської асоціації профспілкових організацій університетів ЄАПОУ (доповідач – М.О.Безуглий); про затвердження плану заходів і кошторису витрат профкому на проведення різдвяних та новорічних свят (доповідачі – В.І.Молчанов, О.І.Шейко) та ін.

У своєму виступі В.І.Молчанов, зокрема, поінформував про звіт на VII з'їзді голови Профспілки працівників освіти і науки України Л.С.Сачкова, в якому йшлося про основні здобутки та проблеми, над якими працював ЦК Профспілки в 2005-2010 рр.: питання оплати праці, якості підготовки молодих педагогічних кадрів, постійний контроль за охороною праці. Значну увагу за звітний період ЦК Профспілки приділяв соціальному партнерству з владою. Також було наголошено на необхідності більш суттєвої підтримки галузі на державному рівні та піднесенні престижу професії викладача. Відкритим голосуванням головою Профспілки працівників освіти і науки України обрано Георгія Федоровича Труханова. Голову профкому НТУУ «КПІ» В.І.Молчанова знову обрано до складу ЦК Профспілки.

З повідомленням про результати роботи профбюро підрозділів зі створення своїх інформаційних сторінок на сайтах підрозділів виступив голова комісії з інформатизації та міжнародного співробітництва М.О.Безуглий. Серед кращих названо профспілкові організації НТБ, ПБФ, ФЛ. Профбюро ЗФ відзначено як краще з інформаційного забезпечення. Було ухвалено рішення про проведення наступного моніторингу інформаційних сторінок через 2 місяці.

Присутнім також було надано інформацію про участь профспілкових організацій НТУУ «КПІ» у XXIII з'їзді Євразійської асоціації профспілкових організацій університетів (ЄАПОУ) та про запрошення стати повноправним членом цієї асоціації. Одноголосно було прийнято рішення про вступ профспілкової організації співробітників до ЄАПОУ; підготовку відповідних документів та проходження процедури вступу до членства комісії інформатизації та міжнародного співробітництва профкому.

Після обговорення було прийнято рішення про централізоване фінансування профкомом придбання близько 700 квитків на дитячі новорічні вистави, що відбуватимуться в Українському домі, цирку, Жовтневому палаці, Ляльковому театрі, театрі ім. Івана Франка. Повідомлено про можливість додаткового залучення коштів профбюро підрозділів для придбання додаткових квитків.

Також було розглянуто точні справи та вирішено кадрові питання.

За інф. профкому співробітників

Василь Гнатович Коваль

На 91 році після тривалої і тяжкої хвороби пішов з життя Василь Гнатович Коваль.

З 16 квітня 1979 р. В.Г.Коваль працював в Київській політехніці, поєднуючи посади начальника першого відділу, проректора по режиму, старшого інженера, начальника зовнішньоекономічного відділу.

Василь Гнатович сприяв розвитку зовнішньоекономічних зв'язків НТУУ «КПІ», брав участь у підготовці контрактів з іноземними партнерами, здійснював митні процедури, опікувався допомогою факультетам, інститутам, структурним підрозділам університету в реалізації зовнішньоекономічної діяльності.

На його долю випали складні, часом надзвичайно важкі випробування, але завжди він чесно жив і працював на користь людей, суспільства України.

Глибоко сумуємо у зв'язку зі смертю Василя Гнатовича Ковалю і висловлюємо глибоке співчуття його рідним і близьким. Колектив департаменту міжнародного співробітництва

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
гол. ред. 406-85-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
О.В.НЕСТЕРЕНКО

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-інк»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4

Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.